

böző irányzatait követte, s olyan, az angol nyelvű irodalmak egészét tekintve is kiemelkedő költőket és írókat adott, mint a költészetben N. *Joaquin*, az impresszionista T. D. *Agcaoili* és a tagal irodalmi stílusselemeket szerencsésen használó R. *Demetillo*, a prózairodalomban pedig E. L. *Tiempo* és N. V. M. *Gonzalez*. Az angol nyelvű drámairodalom a szigetvilág irodalmában alárendelt szerepet játszik. Csak az 1920-as évek végén a manilai egyetemen bontakozott ki egy máig is ható színházi mozgalom C. P. *Romulo* és J. M. *Hernandez* egyetemi tanárok vezetésével. Napjaink színműirodalmában az egyetemi hagyományokat követő W. M. *Guerrero*, az amerikai mintájú modern utazószínház megszervezője, S. *Montano* és N. *Joaquin* működése a legértékesebb. Az irodalmi kritika ismert művelője R. *Demetillo*, N. V. M. *Gonzalez* és C. P. *Romulo*. ○ *Irod.*: Filipino poetry (1924); Philippine plays (1930); A dove-glion book of Philippine poetry (1962); T. del Castillo y Tuazon—B. S. Medina: Philippine literature from ancient times to the present (1964); L. Casper: New writing from the Philippines. A critique and anthology (1966); E. O. Constantino: Cebu's young prose and poem writers (Solidarity, 2. köt. 1967); American influence in Philippine literature (Solidarity, 2. köt., 1967).

Páricsy Pál

Fulton [fultn], Robin (Arran, 1937. máj. 6.—): skót költő. Edinburgben tanult. 1967-től egy edinburghi irodalmi folyóirat szerkesztője. Verseskötetei: *A Manner of Definition* ('Egy fajta meghatározás', 1963); *An Italian Quartett* ('Olasz kvartett', 1966); *Instances* ('Példázatok', 1967); *Inventories* ('Leltárak', 1969).

Fumet [fúme], Stanislas (Lescar, Bases-Pyrénées, 1896. máj. 10.—): francia esszéíró. Már diákkorában folyóiratot alapított *Échos du silence* c. Az I. világháború után a francia katolikus megújulás harcosainak egyike, J. *Maritain*-nel együtt szerkesztette a *Roseau d'Or* c. könyvsorozatot, majd 1937 után átvette a *Temps Présent* c. baloldali katolikus folyóirat irányítását, amelynek legfőbb munkatársai *Claudel*, *Mauriac* és *Maritain* volt. A 2. világháború alatt, míg be nem tiltották, a folyóirat Lyonban jelent meg *Temps Nouveau* c.; Fumet élénk kapcsolatban állt az ellenállási mozgalommal, három hónapot töltött a Gestapo börtönében. A háború után még 3 évig irányította a *Temps*

Présents-t; a rádiónál működött, az Írószövetség alelnöke, a Paul Claudel-társaság elnöke volt stb. Írt regényeket, irodalmi és művésztörténeti esszéket, tanulmányokat. ○ Főbb művei: *Le procès de l'art* (tan., é. n.: Eckhardt S., A művészet pere, Új francia katolikus írók antológiája, 1947); *Mikaël ou Qui comme le Dieu* ('Mikael, avagy ki olyan, mint az Isten', reg., 1949); *Braque* (monogr.); *Paul Claudel* (tan., 1958); *Rimbaud, mystique contrarié* ('Rimbaud, a megbántott misztikus', 1966).

Tótfalusi István

Funabashi Seichi; *Funabasi Szejicsi* (Tökyő, 1904. dec. 25.—): japán író. Egyetemi tanár fia. Gyermekkorától kezdve sokat betegeskedett. Idejét főleg olvasással töltötte, a színház és a sumojáték rajongója. Első színműveit még középiskolás korában publikálta. A Tökyő Egyetemen japán nyelv és irodalom szakot végzett. Aktívan bekapcsolódott a modern színházi mozgalmakba. ○ Első drámakötete *Aiyoku no hito saji* ('Egy kanál szerelemvág', 1930) c. jelent meg. Az ún. tiszta irodalomban az intellektuális *behaviorizmus* tipikus képviselője. 1938-ban adta ki egyik legismertebb novelláskötetét *Bokuseki* ('Fák-kövek') c. A háború óta főleg az addig tiltott erotikus témákat dolgozza fel regényeiben nagy művészi erővel, egyedi látásmóddal. ○ A japán klasszikus regényeken nevelődött, mély líraiságú írásművésze egyedülálló helyzet biztosít számára a modern japán irodalomban. ○ Egyéb főművei: *Yuki fujin ezu* ('Vázlat Yuki úrhölgyről', reg., 1948—1950); *Hana no shōgai* ('A virág élete', reg., 1952—1953); *Aru onna no enkei* ('Egy nő távolról nézve', reg., 1963).

Halla István

Fundoianu, Benjamin: → *Fondane*, Benjamin

Funger, Joannes (?—1612): holland származású latin költő, tanár. Egy Krisztus életét feldolgozó epikus költemény (*Sacrorum carminum sylloge*, 'Vallásos versek gyűjteménye', 1591) és didaktikus versek mellett legjelentősebb műve az 1100 hexameterből álló *Epimicia* ('Győzelmi vers', 1595), melyben *Orániai Móric* németalföldi helytartó haditetteit énekelte meg, helyenként elevenen ecsegtelve a harci eseményeket, másutt roskadozva az antik szóvirágok súlya alatt. ○ *Irod.*: G. Ellinger: Geschichte der neulateinischen Lyrik in den Niederlanden (1933).

Tarnai Andor

funkció [latin *functio* 'elvégzés, elintézés']: 1. általános értelemben fel-